

وضعیت ازدواج در ایران چگونه است؟

روی شیب نزولی

زنگ خطر طلاق در کشور

آمارها نشان می‌دهد سال ۷۷ به ازای هر هزار ازدواج ۸۰ مورد طلاق داشتیم. ۲۰ سال بعد این آمار بسیار تغییر کرد. به شکلی که به ازای هر هزار ازدواج ۳۱۸ طلاق در دفترخانه‌ها ثبت شده است. در واقع به ازای هر هزار نفر از جمعیت، ۷ ازدواج و ۲ طلاق رخ داده است. نکته‌ای که در این میان باید به آن توجه کرد این است که کسانی که طلاق گرفته‌اند لزوماً همان سال ازدواج نکرده بودند. یعنی هزار مورد ازدواج ثبت شده قطعا برای همان سال بوده اما مواردی که جدا شده‌اند ممکن است دو، پنج یا ده سال قبل ازدواج کرده باشند.

درباره وضعیت طلاق یک نکته دیگر هم قابل توجه است. «بر اساس بخشنامه رئیس قوه قضاییه از ۵ بهمن ۹۸ برای ثبت طلاق در هر یک از دفاتر، محدودیت و سقف معینی تعیین و لازم‌الاجرا شده است، این محدودیت‌ها برای جلوگیری از زد و بند با کارمندان اداری مجتمع‌های قضایی و برخی دادگاه‌های خانواده است که طلاق را بدون در نظر گرفتن مسائل اخلاقی و اداری ثبت می‌کردند.» به این ترتیب طبق یک فرمول مشخص دفترخانه‌های هر شهر نمی‌توانند بیشتر از تعداد معینی طلاق را ثبت کنند. این تعداد برای هر شهر از محاسبه میانگین ثبت طلاق در سال گذشته به نسبت دفاتر طلاق همان شهر به اضافه ۲۰ درصد، سقف تعداد طلاق‌هایی است که دفاتر ازدواج و طلاق آن شهر می‌توانند به ثبت برسانند.

خبر پشت خبر. خبرهایی که بیشترشان تلخ‌اند مدت کوتاهی در صدر اخبار می‌مانند و جای خودشان را به خبر بعدی می‌دهند. افزایش قیمت‌ها، اخبار کرونا، آتش‌سوزی جنگل‌ها و... چند هفته قبل و بین همین خبرها، هشدار درباره کاهش آمار ازدواج به صدر اخبار آمده بود. موضوع تازه‌ای نبود البته.

این خبر طی چند سال گذشته و با گفت‌وگوی یک کارشناس یا مقام مسئول پررنگ می‌شود و دوباره بعد از مدتی از یادها می‌رود. آنچه که در این خبرها به آن پرداخته می‌شود تنها تعداد ازدواج در هر سال است. غافل از این که پای اعداد و ارقام هشدار دهنده دیگری هم در میان است که تلنگری است برای مسئولان و نهادهای مختلف و خانواده‌های ایرانی.

لیلا شوقی

خبرنگار

تغییر شکل ازدواج

ازدواج با همکار هم در جامعه ایرانی بسیار مرسوم شده است. هر چند که به گفته کارشناسان، آمار ازدواج دانشجویی، نسبت به تعداد دانشجویان بسیار کم است. از ازدواج با همکار هم آمار دقیقی وجود ندارد، اما شاید بتوان قدرت این نوع ازدواج را از ازدواج دانشجویی بیشتر دانست.

در گذشته ازدواج‌ها بیشتر شکل سنتی داشتند. نسل خواستگاری‌های سنتی، این روزها اما در حال انقضا است. با تغییر سبک زندگی و رواج شبکه‌های اجتماعی در زندگی امروز جوانان، دور از انتظار نبود که آن‌ها تمایل داشته باشند تا با نیمه گمشده‌شان به صورت مجازی آشنا شوند، بنابراین آمار ازدواج اینترنتی هم افزایش پیدا کرده است.

در پژوهشی که در مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی که در سال ۹۳، زمانی که فضای مجازی آن قدرها هم جدی نبود، انجام شده است؛ ۲ درصد ازدواج‌ها به واسطه آشنایی در اینترنت بوده؛ این روزها این آمار افزایش هم پیدا کرده است. نکته مهم اما این است که ۸۰ درصد است ازدواج‌های اینترنتی محکوم به شکست شده‌اند. بی‌اعتمادی به یکدیگر و نگرانی از این که مبدا طرف مقابلشان پیش از آنها یا بعد از ازدواج، باز هم سراغ برقراری ارتباط با جنس مخالف برود، بدبینی و در نتیجه طلاق را رقم می‌زند. آفت دیگر این نوع ازدواج اما ارائه اطلاعات نادرست در فضای مجازی است. جایی که هر کسی می‌تواند هر اطلاعاتی بدهد تا ایده‌آل به نظر برسد و همین ریشه‌های زندگی مشترک را سست می‌کند. البته این تنها مدل ازدواج غیر سنتی نیست. ازدواج دانشجویی و